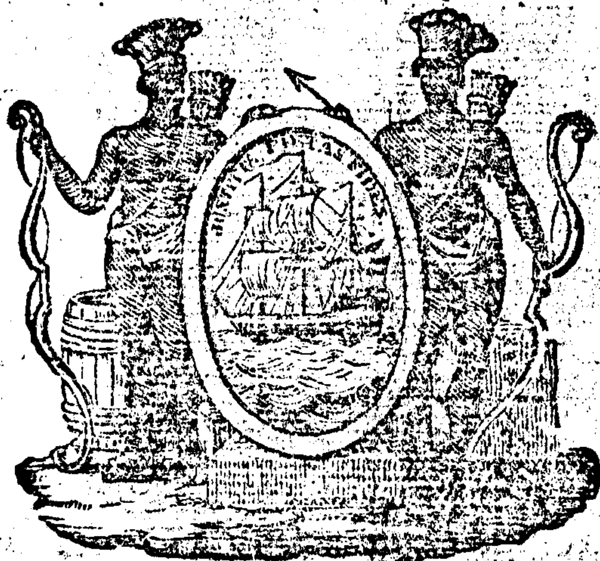
A°. 1839.

Zaturdag, 13 Julij.

N°. 56.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Julij 1839.

Bij den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is in overeenstemming met het verlangen van Zijne Excellentie den Schout bij Nacht J. C. RIJK, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bepaald geworden:

»1°. Dat de overgave door Zijn Hoog Edel Gestrengen aan- en de overname van het Gouvernement Generaal door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal J. C. RIJK, zal plaats hebben op de gebruikelijke *solemnele* wijze, in eene te houdene zitting van den Kolonialen Raad, op aanstaanden Dingsdag den 16 eerstkomende, des voormiddags ten 9 ure."

»2°. Dat onmiddelijk daarop de functien van Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, door O s van den Heer Mr. P. FIERS SMEDING, oudste Lid van het Geregtshof, zullen worden overgenomen."

»3°. Dat de functien van President van het Geregtshof door Mr. P. FIERS SMEDING voornoemd, vervolgens zullen worden overgenomen van den Heer Mr. C. A. MARCHANT, als in rang volgend Lid in den Hove, thans met die functien belast."

»4°. Dat de functien van tijdelijk Lid in het Geregtshof tot hiertoe door den Heer M. A. THURKOW, waargenomen, ten zelven dage zullen eindigen, wordende hem onder dankbetuiging voor de in die betrekking aan de Kolonie bewezene diensten, bij deze *eervol* ontslag verleend."

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Julij 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 11den dezer, no. 1083/931, is aan den Heer J. T. E. NAGELL, *eervol ontslag* verleend als BURGER KAPITEIN der divisie *Matappica*, en in deszelfs plaats benoemd, de Eerste Luitenant J. H. GEURSWAN, en tot EERSTE LUITENANT, de oud Eerste Luitenant der divisie *beneden Commewijne*, D. COENDERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Julij 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 11den dezer, no. 1085/933, is aan den ONDER BRANDMEESTER J. WUST, *eervol ontslag* verleend; voorts tot BRANDMEESTERS benoemd, de Onder Brandmeesters J. VOET en A. LEGER, en tot ONDER BRANDMEESTERS, de Heeren F. J. BINZ en M. SCHLOSS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, den 1[illegible] Julij 1839.

De overname van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, door Zijne Excellentie den Hoog Edel Gestrengen Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal J. C. RIJK, zullende plaats hebben op Dingsdag den 16den dezer; zoo heeft de ondergeteekende de Eer ter kennisse van het Algemeen te brengen, dat op gemelden dag, des voormiddags ten *tien* ure, door welgemelde Zijne Excellentie, ten Gouvernements-huize, *PUBLIEKE AUDIENTIE* zal worden verleend aan de Civile en Militaire Autoriteiten, Ambtenaren, Ingezetenen en Particulieren in deze Kolonie.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 11 Julij 1839.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: HENRIJ ARNOLDUS DUCORAL en JACOBA BERNHARDINA KAERSENHOUT, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Op aanstaande Zaturdag den *dertienden* dezer, het KANTOOR *der Registratie van Slaven* voor het Publiek zullende gesloten zijn, ten einde overgebragt te worden naar het Erf bewoond door den Heer Mr. P. DE KANTER, alwaar het, op Maandag den *vijftienden* dezer, voor het Publiek zal geopend zijn; zoo heeft de ondergeteekende de eer hiervan het algemeen kennis te geven.

Paramaribo, den 11 Julij 1839.

De Procureur Generaal *ad interim*,
P. FIERS SMEDING.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip Pieter Eduard, Kapt. M. Jurgen, hebbende 47 dagen reis.

Idem, het Schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, hebbende 45 dagen reis; Passagiers: de Heeren W. E. H. Winkels, B. H. Klosterman en R. Macleod.

Den 12den, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks, hebbende 40 dagen reis; Passagier: de Heer A. P. J. F. Walter. — Allen van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het Schip Paramaribo, Kapt. J. C. Tepper, naar Amsterdam, lading: 455 vaten Suiker, 20 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen,

Den 12den, de Nd. Am. Brik Adriatic, Kapt. Charles Saunders, naar Boston, lading: 175 vaten Malassie.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 19den Mei, L. H. Singer, Zaandam (uitgeklaard 3 Maart). — Den 21sten, J. A. Witt, Concordia (uitgeklaard 4 Maart.)

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester S. F. FLU.

DONDERDAG, 11 JULIJ 1839.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de Hofstraat, La. E. No. 164: aankomende den Boedel wijlen A. FORTUIN. — Bij opbod ƒ 1550 PIETER JACOBUS BRANDON. — Bij afslag ƒ 400 C. A. MOLL.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 25 Mei 1839.

Nederlanden.

HELDER, 21 Mei.

Dezen avond vierde de afdeeling der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen alhier een hartelijk feest, hetwelk was toegewijd aan het afscheid van Zijne Excellentie den Heer schout bij nacht, J. C. RIJK, gouverneur-generaal van de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Ten zeven ure kwamen de leden met derzelver Dames in groot aantal bijeen. — Met eene wel uitgevoerde muzijk, die door den gezagvoerder van Zr. Ms. schip Kenau Hasselaar was afgestaan, werd de Heer gouverneur-generaal, deszelfs gezin en gevolg, benevens de uitgenoodigde burgerlijke en militaire autoriteiten plegtig binnengeleid. — Vervolgens betrad de voorzitter, de wel-eerwaardige Heer J. H. Sonstral, het spreekgestoelte, en bragt den hoogverdienstelijken man, ook in naam van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, het hartelijk vaarwel toe. Blijmoedige opgeruimdheid heerschte algemeen, en bezielde de heildronken van Z. M. onzen koning en Hoogdeszelfs Huis, Zijner Excellentie, den Heere gouverneur-generaal onzer West-Indische bezittingen, den Nederlandschen krijgsman, het plaatselijk bestuur en het dierbaar vaderland gewijd. Welluidend klonk uit den mond van den hoogaanzienlijken gast, de feestdronk, ingesteld ter eere van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, vergezeld van de betuiging zijner genegenheid voor de goede gezindheid, die hij ten alle tijde, en ook op dezen avond, in deze gemeente mogt ondervinden.

St. Maarten.

De Nederlandsche Antillen zijn eigenlijk drie in getal, die in elkanders gezigt liggen: *Saba*, een kegel, en niets dan een kegel, welke steil uit zee oprijst, het minst beduidende van allen, maar daarom niet het minst gelukkige, waarmede wij ons hier geheel niet hebben bezig te houden; *Eustatius*, wiens kegelberg zich op eenen afstand zeer fraai voordoet, inzonderheid wanneer men de vallei niet ziet, waardoor de uitgebrande vulkaan met het meer westelijk gebergte vereenigd is; en *St. Maarten*, verreweg het grootste van de drie, dat zich als zeer bergachtig opdoet, doch desniettemin verscheidene vlakten, hoezeer daaronder ook eenige bergvlakten, telt. Dit laatste eiland, het eenige van de drie, waar havens gevonden worden, heeft vooral langs de Zuid-kust verscheiden baaijen, waarvan de Groote Baai in het Oosten en de Simsonsbaai in het Westen wel de voornaamste zijn. Die Zuidkust behoort aan Nederland, want men wete, dat het eiland slechts voor de helft aan Nederland toekomt. De noordelijke helft behoort aan Frankrijk, en wel sedert het midden der 17de eeuw. Hoe het met die bezitsdeeling oorspronkelijk is toegegaan, kan niet met juistheid worden opgegeven; het schijnt, dat ze is toe te schrijven aan de overgroote mate inschikkelijkheid, welke, voornamelijk buiten Europa, de Nederlanders gedurende de eerste helft der 17de eeuw onderscheidde, telkens wanneer zij met Franschen of Engelschen in aanraking kwamen.

De onmiddelijke nabuurschap der beide natiën is niet altijd zoo rustig en vreedzaam geweest, als de schrijver van de *Histoire Philosophique et Politique des deux Indes* het doet voorkomen. Meermalen heeft men onderling getwist over de grensscheiding, en meermalen ook heeft men aan de bloedige veten, in Europa ontsponnen, op dit eiland zijne deelneming door daden doen blijken. In 1676 kwam de commandeur Binkes de Franschen kastijden voor de vijandelijkheden, door hen jegens hunne naburen gepleegd. Zelfs nog op het einde der 18de eeuw nam men deel aan den oorlog, Europa door de Fransche, onder de leus: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap aangevangen. In 1794 maakten de Nederlanders zich dadelijk meester van Marigot; doch verbroederden zich dadelijk met de overwonnelingen, toen zij vernamen, dat hunne landgenooten in Europa zich ook met de Franschen verbroederd hadden. Kwam echter die broederschap aan Nederland duur te staan, niet mindertrof hetzelfde lot de Nederlanders op St. Maarten. Er kwamen Fransche troepen; deze moesten niet enkel door hen gekleed worden; ook geruimen tijd moesten zij ƒ 5 000 's maands geven, om die troepen van het noodige te voorzien. Dit was te veel voor St. Maarten! De welvaart der Nederlanders verminderde zigtbaar, en werd oogenschijnlijk op eene onherstelbare wijze geknakt.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat het republikeinsche despotismus van den Franschen commissaris La Bruyère er niet weinig toe bijdroeg, om in 1801, met te minder weêrzin de Engelschen als meesters te ontvangen. De gedragingen echter van dezen, tot zij, ten gevolge van den vrede van Amiens, het eiland verlieten, waren oorzaak, dat velen het den gouverneur V. kwalijk namen, toen hij in 1810, het Nederlandsch gedeelte des eilands, zonder eenigen weêrstand te bieden aan de Engelschen overgaf.

Sint-Maarten, min handeldrijvend dan Eustatius, had nogtans tijdens den vrijheidskamp der Noord-Americaansche volkplantingen tegen Engeland ook eenigen handel verkregen. De landgenooten van Washington en Franklin kwamen ook hier, tegen hunne rijst en tabak, inruilen, wat zij behoefden. Dit verdroot Groot-Brittanje. De Engelschen kwamen de Americaansche koopvaarders, zelfs openlijk van de reê van Flipsburg, weghalen. Bij deze schending van Nederlandsch grondgebied bleef het niet. De fiere eilanders vergaten, in hunne verbittering over de verliezen, welke zij in Noord-America leden, zich nog verder. Op den 9 Augustus 1779 verscheen de Britsche commodore Robinson, met zeven oorlogsvaartuigen, voor Flipsburg, en eischte van den gouverneur de uitlevering van alle Americaansche goederen en personen, die zich in het Nederlandsch gedeelte van Sint-Maarten bevonden, onder bedreiging van, bij niet voldoening, eene landing te zullen doen en alles te vernielen. De gouverneur H. had de laakbare zwakheid, (zou men niet mogen zeggen, de lafhartigheid?) te doen, wat hem door den Britschen commodore geboden werd!

De weinige veiligheid, door de Noord-Americanen op Sint-Maarten gevonden, was niet geschikt om den handel aldaar uit te breiden; doch eene landbouwende kolonie zijnde, kon het door dat gemis niet te gronde gaan. De wezenlijke achteruitgang dagteekent, zoo als wij reeds aangemerkt hebben, van het jaar 1795. Wat er sedert bijkwam, hoe onbeduidend ook, maakte het verderf slechts te gewisser. In 1808 kwam er eene schaarschte, waarvan hongersnood het gevolg was. Gaarne gaf men 5 en 6 pond suiker voor één pond Americaansch roggenmeel; ja het kwam zoo verre, dat één pond brood met ƒ 3 en ƒ 4 betaald werd. Vele huisgezinnen vervielen door dien druk tot armoede; zelfs stierven blanken, en wel twee honderd negers den hongerdood!

De herstelling van Nederlands onafhankelijkheid beloofde ook aan Sint-Maarten eene blijder toekomst, en aanvankelijk verwezenlijkte zich die hoop. De dag van 21 September 1819 kwam alle blijde verwachtingen verijdelen! Een orkaan brak los, zoo verschrikkelijk in zijne uitwerkselen, dat daarvan voor Sint Maarten geen voorbeeld bestond; zoo ontzettend, dat men waande de jongste dag te zijn aangebroken. Een aantal inwoners, en eenige honderd stuks paarden, runderen, schapen, enz. kwam om, op den rampvollen dag, door den storm of in het water gezweept, of voor immer van den adem beroofd, of door de hoogstaande baren weggespoeld, of onder het puin van bezwijkende huizen of schuren begraven, of door de neêrstortende boomen verpletterd! Het suikerriet, dat, nog zoo weinige uren te voren, eenen rijken oogst beloofde, was verdwenen. Het dorp aan de Simsonsbaai lag onder den voet; de strook lands, welke die baai van het daar achter gelegen meer scheidde, was ten deele doorgebroken, en daardoor eene gemeenschap tusschen dat zoute meer en de zee daargesteld, waarvan de scheepvaart kon gebruik maken. Ter hoofdplaats Filipsburg waren geen 80 huizen meer overeind; en dezen nog zwaar beschadigd. De Hervormde kerk, die omtrent eene eeuw had gestaan, was zoodanig geteisterd, dat het tot 1827 aanliep, alvorens men de middelen had tot het noodige herstel.

De moed was bij den planter, was bij een ieder uitgedoofd: doch, Gode zij dank! de moed is er weder, en *uit dien hoofde* mag men verwachten, dat Sint Maarten zich van het diepe verval weder zal herstellen.

(*Het vervolg hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. C. Smitt. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 25 Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. E. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Standvries, Kapt. F. Feikes. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Atalante, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers — Adres bij Degenhard en Kramer.

Stand der Maan.

4	*Julij*	LAATSTE KWARTIER.
10	»	NIEUWE MAAN.
18	»	EERSTE KWARTIER.
26	»	VOLLE MAAN.

Watergetijden.

		Hoog Water		Laag Water
13 *Zaturdag.*	's mor.	8 15	's av.	2 15
14 *Zondag.*	»	9 00	»	3 0[illegible]
15 *Maandag.*	»	9 45	»	3 45
16 *Dingsdag.*	»	10 30	»	4 30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.